
Trosbekendelsen

Vi forsøger Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.

Vi tror på Gud Fader, den almægtige, himmelens og jordens skaber,

og på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til Dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til Himmels, siddende ved Gud Faders, den almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, en hellig almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og et evigt liv.

Introduktion

Overskriften for denne søndags gudstjeneste stiller spørgsmålet: Kan man holde sig vågen?

Enhver, der har set den berømte sketch med Mr. Bean, ved, at det kan være svært for nogen, at holde sig vågen i kirken.

Når bibelen og særligt det Nye Testamente taler om at holde sig vågen, så har det som regel noget at gøre med det, vi netop har bekendt vores tro på, nemlig at Jesus en dag "skal komme at dømme levende og døde." Altså Jesu genkomst til jorden.

Med andre ord, det, som man også kalder "de sidste tider", "endetiden", "Herrens dag" eller "dommedag" (kært barn har mange navne). Det er begreber, som for nogen vækker associationer til mere eller mindre eksotiske dommedagsprofetier. Andre kommer måske blot i tanker om Storm P's tørre konstatering: "Det er svært at spå - især om fremtiden!"

Det har nu aldrig afholdt mennesker fra at prøve! I Danmark har vi nu om dage sågar noget, der hedder "Institut for Fremtidsforskning". Her beskæftiger man sig med, på baggrund af statistik, tendenser og analyser m.m., at fremsætte forskellige bud på, hvordan man mener fremtiden kunne komme til at se ud.

I kirken har man, gennem flere hundrede år, på baggrund af forskellige bibeltolkninger, fremsat forskellige bud på, hvordan man mener, fremtiden kommer til at se ud, og ikke mindst hvor meget fremtid, man forventer, der er tilbage!

Det er *ikke* projektet her til formiddag - selv om de vers, vi skal læse lige om lidt fra Lukas-evangeliets kapitel 21, ofte sættes i forbindelse med det, vi kunne kalde "kristen fremtidsforskning". Nej, vores fokus på denne sidste søndag i oktober, er (som de andre oktobersøndage) at gå i den bedende Jesu fodspor, i håbet om at lære noget mere om bøn. I dag skal det handle om at være *vågen* og *glad* og *ved godt mod* - også selv om det måske ikke er det første, der springer i øjnene, når vi nu læser sammen.

Tekstlæsning

Nogle af disciplene begyndte at tale om templet, om dets smukke sten og de gaver, som folk havde skænket til bygningen. Da sagde Jesus: »Den tid kommer, hvor alt det, som I her beundrer, bliver jævnet med jorden.«

»Mester, hvornår vil det ske?« spurgte de. »Får vi et varsel om det før det sker?«

Jesus svarede: »Pas på at I ikke bliver ledt på vildspor, for mange vil komme og påstå, at de er Messias, og andre vil sige, at nu er tiden inde. Lyt ikke til dem! Og når I hører om krig og oprør, så lad jer ikke skræmme. Det må ske sådan, men afslutningen kommer ikke lige med det samme. Folk og nationer vil bekrige hinanden, og der vil komme store jordskælv og epidemier og hungersnød det ene sted efter det andet. Der vil ske forfærdelige ting og store tegn på himlen.

Men før alt dette sker, vil I blive forfulgt og taget til fange. I vil blive slæbt for retten og kastet i fængsel, og I vil blive stillet for både konger og guvernører fordi I tjener mig. Det vil give jer anledning til at fortælle dem budskabet om mig. Og husk, at I ikke skal bekymre jer om hvordan I skal forsvare jer, for jeg vil selv give jer inspiration til det I skal sige, og jeg vil give jer visdomsord, som ingen af jeres anklagere vil kunne argumentere imod.

Selv dem, der står jer nærmest – forældre, søskende, slægtninge og venner – vil forråde jer og udlevere jer, og nogle af jer vil blive slået ihjel. Ja, I vil blive hadet af alle fordi I hører mig til. Men i virkeligheden kan de slet ikke skade jer. Hvis I holder ud indtil det sidste, vil I få det evige liv.« [...]

»Der vil komme varsler på himmelhvælvingen, både ved solen, månen og stjernerne, og over hele verden vil folkeslagene blive grebet af angst og stå rådvilde på grund af mægtige bølger og den brusende brænding. Folk vil besvime af rædsel når de ser hvad der er ved at ske med jorden, for himlens kræfter vil komme ud af balance. Da vil hele jordens befolkning se Menneskesønnen komme til syne i skyerne med kraft og megen herlighed.

Når alt der her begynder at ske, så ret ryggen og løft hovedet, for befrielsens time nærmer sig.« [...]

»Pas på at I ikke bliver opslugt af fester, vin og dagliglivets bekymringer, så det kommer fuldstændig bag på jer når det endelig sker. Det vil komme til at berøre alle mennesker på hele jorden. Vær altid på vagt og i bøn, så I ikke bliver løbet over ende af alt det, der skal ske, men så I kan stå frem foran Menneskesønnen med frimodighed.«

Lukasevangeliet, kapitel 21, vers 5-18, 25-28 samt 34-36
(Ny Testamente på hverdagsdansk)

"Den sidste tid" - fremtidsmusik eller gårsdagens nyheder?

Den tekst, vi netop har læst, begynder med at Jesus forudsiger ødelæggelsen af templet i Jerusalem, hvorefter hans disciple spørger til, hvornår det vil ske, og om der kommer nogle forvarsler. Jesus svarer ved at forudsige en række fænomener, der vil indtræffe.

Dengang var det dystert fremtidsmusik. I dag kan vi se tilbage og konstatere, at romerne rent faktisk ødelagde templet (og Jerusalem) i år 70, og at Jesu forudsigelser i alt væsentligt kom til at holde stik. Men det er jo længe siden (*meget længe siden*) nu; hvordan kan det så være, at vi kan læse den samme tekst så mange år senere, og stadig opleve, at den taler med en vis aktualitet?

Jesus siger, at adskillige personer vil stille sig frem og påstå, at de kan frelse hele verden. Han hævder, at vi vil komme til at høre om oprør, krig, borgerkrig, naturkatastrofer, epidemier, hungersnød, forfølgelse, had eller bare almindelig modvilje mod religion; angst (hvilket blot er et andet ord for terror), rådvildhed, og en natur, der kommer mere og mere ud af balance. Lyder det som noget, vi ude i fremtiden vil komme til at opleve som tegn på "den sidste tid", eller lyder det som noget, de har fortalt en del om i nyhederne i den sidste tid? Altså på det seneste?

Tidens tegn ... er tegn på enhver tid

Gennem de sidste 2.000 år har kristne læst tekster som denne og konkluderet: *Vi lever i de sidste tider - Jesu genkomst må være lige om hjørnet*. Det troede man for 1800 år siden og det er der folk, der tror i dag. De dårlige nyheder tages som "tegn" på, at Jesus er lige om hjørnet.

Det er jo egentlig lidt mærkeligt, i betragtning af, at han selv siger det stik modsatte! På hans tid, i jødisk sammenhæng, så man disse fænomener og dårligheder som forvarsler om fremtiden. Jesus går i den modsatte retning og siger: *selv om de her begivenheder indtræffer, så kan I ikke umiddelbart konkludere, at afslutningen er lige om hjørnet. Den kan I ikke regne jer frem til*.

"Tidens tegn", som de kaldes, er enhver tids tegn. Det er de vilkår, som mennesker til enhver tid har levet under, og som kristne til enhver tid derfor har kunnet spejle sig i. De er ikke tegn på andet, end at denne verden trænger til forløsning.

Den gode nyhed er, siger Jesus, at når vi oplever alle disse dårligheder, så skal vi ikke fortvivle. Tværtimod, vi kan rette ryggen og løfte hovedet, for det kristne håb, vi må leve i, er at vores forløsning, befrielsens time, *nærmer sig*. Vi kan intet sige om, hvor tæt på den er - kun at den er tættere på i dag, end den var i går. Men det vigtige og *vidunderlige* er, at den fortsat nærmer sig!

Jesu genkomst er udsat på ubestemt tid

Så Jesu genkomst er altså, set med vore øjne, udsat på ubestemt tid. Jesus er meget omhyggelig med at understrege, at vi ikke kan konkludere noget som helst om, hvornår og hvordan han kommer igen. Efter eget udsagn ved han det ikke en gang selv - det gør kun Gud, Faderen:

Den dag eller time er der ingen, der kender, hverken englene i himlene eller Sønnen, men alene Faderen

Det er ikke jeres sag at kende tider eller timer, som Faderen har fastsat af egen magt.

Apostlenes Gerninger 1:7

Den udfordring, som bibelen stiller os overfor, er ikke at udregne et tidspunkt for Jesu genkomst, som han ikke engang selv kender til. Vores udfordring er en hel del mere enkel og ukompliceret: vi skal bare holde os vågne!

Udfordringen: vær vågen på ubestemt tid

Det Ny Testamente indeholder fire forskellige personers oplevelse af Jesu liv og undervisning, skildret i de, vi kalder evangelier. Der er store forskelle på, *hvad* de vælger at fortælle, og *hvordan* de fortæller det. Men der er enkelte centrale og særligt vigtige elementer af fortællingen, der går igen hos alle fire. I alle fire evangelier forudsiger Jesus de dårligdomme, vi læste om tidligere, samt sin egen tilbagevenden til jorden på et senere tidspunkt. Og i alle fire evangelier sættes det i en umiddelbar sammenhæng med Jesu bøn skærtorsdag aften, dagen før hans henrettelse. Ved den lejlighed beder Jesus nogle af sine disciple om at holde sig vågne og bede sammen med ham. Det går ikke så godt; de falder i søvn, hvorpå Jesus vækker dem og siger til dem:

Våg, og bed om ikke at falde i fristelse. Ånden er rede, men kødet er skrøbeligt.

Matthæus 26:41

Med andre ord: intentionerne er gode nok, men det kniber med at omsætte dem i handling. Vær på vagt, vær vågne, og bed om at I med Guds hjælp må holde jer vågne og bevare håbet. Den kristne kirkes udfordring gennem de sidste 2000 år, har været at holde sig vågen på ubestemt tid. Det er ikke helt nemt!

☞ Når jeg tænker på, hvor svært min Charlotte har ved bare at holde sig vågen til kl. 22.00! Jeg har jo den fornøjelse at være gift, ikke med en selskabsryger, men med en selskabssover. Jeg kan more mig lidt over det, men det går hende faktisk på, at hun i mange sammenhænge, både ude og hjemme, gerne *ville* holde sig vågen, men simpelthen ikke *kan*. Trætheden overmander hende, ligesom den overmandede disciplene.

Hvor meget sværere er det så ikke at holde sig vågen på ubestemt tid? Den kristne kirke har i foreløbigt 2000 år levet i konstant forventning til noget, der stadig lader vente på sig. Ofte i en overbevisning om, at det var lige om hjørnet. Det er ikke så nemt! Hvor længe kan vi mon blive ved? Hvordan kan man blive ved og holde fast i håbet?

I nogle kristne sammenhænge kan man ikke. Det er blevet moderne mere eller mindre at lægge forventningen om Jesu genkomst på hylden. "*Der sker jo ikke noget*", siger man, "*så lad os glemme fremtiden og koncentrere os om at leve i nuet.*" Det kan der på den ene side siges meget positivt om, men på den anden side er det, for mig at se, et farvel til det håb, der gør, at man kan rette ryggen og løfte hovedet i tillid til *at forløsningen nærmer sig*. Jesus advarer direkte mod at vi lader os fange i den middelmådige håbløshed:

Pas på at I ikke bliver opslugt af fester, vin og dagliglivets bekymringer, så det kommer fuldstændig bag på jer når det endelig sker. Det vil komme til at berøre alle mennesker på hele jorden. Vær altid på vagt og i bøn, så I ikke bliver løbet over ende af alt det, der skal ske

Det, han siger, er (selvfølgelig) ikke, at man hverken må feste eller drikke eller bekymre sig. Hvad han derimod siger, er: *pas på I ikke bliver opslugt af det!* Hold fast i den store forventning og det store håb! Bekymr dig bare lidt i ny og næ - og bliver det helt galt, så hold en fest og drik noget vin, *men lad være med at blive opslugt af det!* Vi er kaldet til at leve i en konstant, positiv forventning, der er mange gange større end nogen bekymring, din dagligdag kan diske op med!

I mellemtiden...

En del af den bøn, Jesus bad for sine disciple skærtorsdag aften, lyder således:

Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi. Da jeg var sammen med dem, holdt jeg dem fast ved dit navn, det du har givet mig, og jeg vogtede dem, og ingen af dem gik fortabt, undtagen fortabelsens søn, for at Skriften skulle gå i opfyldelse. Nu kommer jeg til dig; og sådan taler jeg i verden, for at de fuldt ud må have min glæde i sig.

Johannes 17:11-13

Som jeg sagde til at begynde med, så handler denne prædiken om at være *vågen og glad og ved godt mod*. Når du hører dårlige nyheder om alle de dårligdomme, vi læste om til at begynde med,

så ret ryggen og løft hovedet, for befrielsens time nærmer sig.

Lad dig ikke gå på eller blive deprimeret over ondskab og elendighed. Ret ryggen, løft hovedet, lev i tillidsfuld forventning til, at forløsningen nærmer sig. Og gør i mellemtiden alt, hvad du kan for at ære og glæde Gud i tale og handling.

Når du bliver træt af at vente og håbet begynder at smuldre, så

Våg, og bed om ikke at falde i fristelse. Ånden er rede, men kødet er skrøbeligt.

Vejen til helvede er brolagt med dårlige undskyldninger. Vejen til himlen er brolagt med uindfrie intentioner. Det er ærlig snak, men lad være med at smide håndklædet i ringen og opgive håbet. Det er for tidligt! Vogt dit håb - kæmp for det! Og vid at håbets eneste chance er, at du beder. Når bønnen forstummer, begynder håbet at dø, og det døde håb bliver ædt af pessimisme. Det gider vi ikke! Ret ryggen, løft hovedet, hold dig vågen og bed om at dine gode intentioner må blive til mere end det!

Jesus selv bad Gud om at holde fast i os, *for at vi fuldt ud måtte have hans glæde i os!* Hvor mange kender du, der på sit dødsleje har andre menneskers glæde for øje? Det har den Jesus, vi prøver at følge i hælene på! Med andre ord beder han Gud om at holde os vågne og ved godt mod og dermed glade. Tror du, der er nogen bøn, Gud hellere vil imødekomme?

Konklusion

Forventningen om at Jesus en dag kommer til jorden igen har til alle tider været en væsentlig del af den kristne trosbekendelse. Og gennem alle årene har mennesker prøvet at "tyde tidens tegn" i et forsøg på at anslå tidspunktet for hans ankomst. Ofte har man haft en forventning om, at det var meget nært forestående, og mange er blevet skuffede. Jesus siger lige ud, at man ikke bør lytte til dem, der hævder, at "nu er tiden inde". Det er der ingen, der ved noget om, undtagen Gud, og han holder kortene meget tæt ind til kroppen.

Så vi venter stadig. Og vi venter i en verden, der er præget af de dårligdomme, som Jesus forudsagde - og flere til. Men han opmuntrer os til at rette ryggen og løfte hovedet, for forløsningen er tættere på i dag, end den var i går! Hvor tæt på, ved vi ikke, men vi er kaldet til at leve i håbet om, at den *nærmer sig*.

I mellemtiden handler det om at bede og bide os fast i vores gode intentioner. Lad os insistere på at leve i det håb, der får os til at sætte handling bag vores gode intentioner om at ære og glæde Gud, i dag, i morgen, i overmorgen, og dagen efter... Så vil Gud for sin del værne om os og holde fast i os, for at vi fuldt ud må have hans glæde i os, og med hans hjælp, må være vågne, glade og ved godt mod.

Velsignelse

Vær altid glade,

bed uophørligt,

sig tak under alle forhold; for dette er Guds vilje med jer i Kristus Jesus.

Udsluk ikke Ånden,

ringeagt ikke profetisk tale.

Prøv alt, hold fast ved det gode,

hold jer fra det onde i enhver skikkelse!

Fredens Gud hellige jer helt og holdent og bevare fuldt ud jeres ånd og sjæl og legeme lydfri ved vor Herre Jesu Kristi komme! Trofast er han, som kalder jer; han vil også gøre det.

1. Thessalonikerbrev, kapitel 5, vers 16-24